

קרינה בלתי מייננת

קרינה בלתי מייננת היא קרינה אלקטרומגנטית שאינה מייננת את האטומים שהיא עוברת דרכם. בהתחשב ביכולת הישירה לייצור שינויים בתאים החיים, קרינה בלתי מייננת מסוכנת פחות מקרינה מייננת, אך גם לה עלולה להיות השפעה שלילית על הבריאות והיא עלולה לפגוע בעקיפין בתאים חיים חשיפה לקרינה ובריאות הציבור
בחיי היום-יום אנחנו חשופים לקרינה בלתי מייננת בכל מקום ממקורות שונים:

- קרינה בתחום התדרים הנמוכים מאוד (ELF – Extremely Low Frequency) שמקורה במתקני החשמל.
- קרינה בתחום תדרי הרדיו (RF) שמקורה במתקני התקשורת האלחוטית: טלפוניה ניידת, רשתות סלולריות, מתקני שידור לטלוויזיה ולרדיו.
- קרינה של האור הנראה.
- קרינה של אינפרא אדום (תת-אדום).
- חלק מתחום האולטרה סגול (על-סגול).
- לייזרים.

בתחום גלי הרדיו, לדוגמה, ידועה תופעת החימום והשפעות אחרות. השפעות א-תרמיות אינן מוכחות עד היום, אך עודן נושא למחקרים רבים.
על בסיס המלצות ארגון הבריאות העולמי (WHO) נקבעו ערכי סף לחשיפה לקרינה בלתי מייננת שמטרתם למנוע בביטחון מלא השפעות בריאותיות ידועות.
המשרד להגנת הסביבה פועל על פי עקרון הזהירות המונעת שנועד למזער ככל האפשר את חשיפת הציבור לקרינה. צמצום חשיפת הציבור לקרינה נעשה על פי הטכנולוגיות הקיימות המאפשרות בעלות סבירה להקטין את רמות הקרינה ממקורות שונים.
סף בריאותי לחשיפה לקרינה בלתי מייננת
הסף הבריאותי מגדיר מהי החשיפה המזערית המבטיחה שלא ייגרם נזק בריאותי. בקביעת הסף הובאו בחשבון התופעות השליליות הידועות והאוכלוסיות הרגישות ביותר כגון ילדים, חולים ומבוגרים.
הסף הבריאותי שקבע המשרד להגנת הסביבה מבוסס על המלצות הוועדה להגנה מפני קרינה בלתי מייננת (ICNIRP 1998) הפועלת בארגון הבריאות העולמי. המלצות ICNIRP אינן מתייחסות לתופעות שליליות שקיומן מוטל בספק מדעי או לתפיסת הציבור הרחב בכל מדינה ומדינה בנוגע למושג סיכון. הסף הבריאותי מתייחס לחשיפה אקוטית (קצרת מועד) בלבד.
סף סביבתי לחשיפה לקרינה בלתי מייננת
הסף הסביבתי אמור לאזן בין האינטרס להפעיל מקורות קרינה לרווחת הציבור והאינטרס לא לפגוע (בריאותית או כלכלית) במתגוררים בסמיכות למקורות קרינה או נמצאים סמוך להם.
הסף נקבע על ידי המשרד להגנת הסביבה בהתייחס לסף הבריאותי, לרמת הסבירות לקיום סיכונים אחרים מאלו שהובאו בחשבון בקביעת הסף הבריאותי, לציפיות החברה הישראלית להגנה מפני סיכונים אלו

טל. 03-5556063 פקס 03-5556018

וליכולתה של החברה הישראלית לממן נקיטת אמצעים להפחתת הסיכונים. הסף הסביבתי הוא לחשיפה רצופה וממושכת .

- סף סביבתי לחשיפה לקרינה בלתי מייננת בתדרי הרדיו (RF) באשר לאזורים שבהם החשיפה אינה רצופה וממושכת כגון גגות, חצרות, מדרכות ופארקים, המשרד אינו מאשר הקמת מתקנים הפולטים קרינה בלתי מייננת שעלולה לחשוף אנשים זמנית ליותר מ-30% מהסף הבריאותי. באשר לאזורים שבהם החשיפה רצופה וממושכת (שהייה של 4 שעות ביום במשך חמישה ימים בשבוע) כגון בתי מגורים, משרדים ומוסדות לימוד, המשרד אינו מאשר הקמת מתקנים הפולטים קרינה בלתי מייננת שעלולה לחשוף אנשים ליותר מ-10% מהסף הבריאותי.
 - סף לחשיפה לקרינה בלתי מייננת בתדרי רשת החשמל (ELF) עמדת ארגון הבריאות העולמי היא שערך השדה המגנטי המרבי לחשיפת הציבור מרשת החשמל הוא 1000 מיליגאוס. בהתחשב במידע הקיים, בפרקטיקה במדינות מפותחות ובסף הקרינה שחברות החשמל במדינות המפותחות מתחייבות לו וולונטרית, הציעו משרד הבריאות והמשרד להגנת הסביבה את הערך 4 מיליגאוס – סף לממוצע ביממה בתנאים של צריכת חשמל אופיינית מרבית.
- בבת ים במסגרת הליך הרישוי לבניין חדש, נדרשת סימולציה לקרינה הצפויה. ככל שצפויה קרינה העולה על המלצות המשרד להגנ"ס, יש לבצע מיגון כנגד הקרינה.
- מדיניות המשרד להגנת הסביבה בתחום הקרינה הבלתי מייננת מבוססת על עיקרון הזהירות המונעת במטרה למזער, ככל האפשר, בטכנולוגיות הקיימות ובעלות סבירה את חשיפת הציבור לקרינה. מטרה נוספת היא לצמצם את השטחים בהם חלה מגבלת בנייה בגלל סכנת קרינה.

החוק למניעת הקרינה הבלתי מייננת התשס"ו-2006 התקבל בכנסת בראשית שנת 2006. מטרת החוק להגן על הציבור מפני הקרינה הבלתי מייננת ולהסדיר את העיסוק בהקמתם והפעלתם של מקורות קרינה בלתי מייננת, כמו גם את נהלי מדידת הקרינה.

בשנת 2009 אושרו התקנות המלוות את החוק: תקנות הקרינה הבלתי מייננת השס"ט-2009 התקנות מסדירות את רישוי העיסוק במקורות קרינה בלתי מייננת ואת הרמה המקצועית הנדרשת מן העוסקים בנושא הזה. התקנות מחייבות למדוד

את רמות הקרינה הבלתי מייננת. התקנות מחייבות גם לפרסם את כל המידע הזה ברבים.

לקישור למידע על אנטנות סלולריות **בבת ים** לחצו כאן

טל. 03-5556063 פקס. 03-5556018

קרינה מייננת

קרינה מייננת היא קרינה שהאנרגייה שלה גבוהה דיה כדי לגרום לשבירת המולקולות לאטומים בודדים ולאלקטרונים חופשיים, כלומר ליינון של החומר. יינון הוא תהליך שבו אטומים מאבדים או לעיתים מקבלים אלקטרונים. כך הם הופכים להיות טעונים במטען חשמלי ונקראים בשם יונים. כאשר קרינה מייננת עוברת בחומר ומייננת אותו, היא מאבדת מעוצמתה בתחום הקרינה המייננת אנו כוללים :

קרינה מחומרים רדיואקטיביים ממכשירי רנטגן וממאיצים הנמצאים בשימוש מוסדות רפואיים, בתעשייה ובמכוני המחקר.

בבת ים :

6 מכונות רנטגן (3 רכבת 1 ביטוח לאומי 1 בית משפט 1 מפעל מחלבות גד) - הכוונה היא למתקני השיקוף שיש בכניסה לתחנות הרכבת בית המשפט וביטוח לאומי במחלבות גד – מכונה באחסון לא בשימוש שבודקת שאיו מתכות באוכל. 117 מרפאות שיניים עם מכשיר רנטגן

גז הראדון – גז ראדון הטבעי וחומרים רדיואקטיביים בחומרי בניין. ניתן לבדוק ריכוזם של אלה ע"י מעבדות מוסמכות לכך.

בבת ים לפי סקר שנעשה על ידי המשרד להגני"ס בשנת 2016 הערכים נמצאו בגדר התקין למעבר לסקר לחצו כאן

